

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΓΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ Σ. ΦΙΛΙΠΠΑΣ

ΕΤΟΣ Α.

ΛΕΥΚΑΣ τῇ 29 Μαΐου 1915

ΑΡΙΘ. 24

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΣΤΟ ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ

Ἐγραψε προχθὲς ὁ Σκιαδαρέσης στὸν «Ἐργάτη» γιὰ τὰ καλὰ τὰ ὁποῖα ἔκαμαν ὁ Βαλαωρίτης καὶ ὁ Θεοτόκης στὴ Λευκάδα, θέλοντας νὰ ρίξῃ στάχτη στὰ μάτια τῶν Βαλαωριτιανῶν.

Γιὰ νὰ σὰς ἀποδείξωμε πῶς ὁ Σκιαδαρέσης δὲν τὰ πιστεύει αὐτοῦ ποῦ γράφει, οὔτε εἶνε ἀληθινὰ, ἀποφασίσαμε ν' ἀναδημοσιεύσωμε τὴν κατωτέρω σάτυραν, ἔργον αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, διὰ τῆς ὁποίας λούζει πατόκορφα ὁλόκληρη τὴν οἰκογένειαν τῶν Βαλαωριταίων, Περικλῆ καὶ ἀοιδίμους Νάνον καὶ Ξενοφῶντα, ὡς βαρυνθέντας τὴ Λευκάδα καὶ ζήσαν-

τας ἀπὸ τὰ Ταμεῖα τοῦ Κράτους, τὸν δὲ Κόντε Θεοτόκη, τὸν νῦν ἀρχηγόν του, ὡς καταστροφέα τῆς Ἡερσκειᾶς καὶ τῆς Δικαιοσύνης, καὶ ὡς κλέπτην καὶ ἄρταγα τοῦ Δημοσίου πλοῦτου. Ἐξαιῶς ἂν ἐξοῦσαν οἱ ἀείμνηστοι αὐτοὶ, δὲν θὰ πατοῦσε τὴν Βαλαωριτεῖκήν σκάλα, ὅπως δὲν τὴν ἐπάτησε ἔρ' ὅσον ἐξοῦσαν.

Λευκάδιοι! Διαβάστε τὴν καλὰ καὶ μὲ προσοχὴ καὶ ἔπειτα ρωτήσατε τὸν Σκιαδαρέση πότε ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν, τότε ἢ τώρα;

Καὶ ἔπειτα πέστε γι' αὐτὸν ὅ,τι σὰς ὑπαγορεύσῃ ἢ συνείδησί σας.

ΜΙΑ ΚΟΥΒΕΝΤΑ ΜΕ ΓΙΝΑΤΙ Τ' ΑΦΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΤΗ

Τὸ Δέξιμο.

Ὁ χωριάτης. Προσκυνῶ ἀφέντη!

Ὁ ἀφέντης. Γελά σου! Σῶγραφα μὲ διαφόρους,
Καὶ σοῦ μῆνυσα γιὰ νῶτῆς μὲ πολλοὺς μαντατοφόρους
Πῶς δὲν ἦρτες μοναχός σου νὰ μοῦ πῆσαι καλῶς κοπιᾶζω;

Ὁ χωριάτης. — Ἀφεντιάκη δὲν ἀδειᾶζω!
πέρασαν τὰ χρόνια ἐκεῖνα!
καὶ τί τράβηξα θυμῶμαι τότες ποῦρτα στὴν Ἀθήνα!

στὸ πορτόνι καρτεροῦσα,
(καὶ μιὰν ὥρα θᾶνε λίγη),
Κ' ἐχτυποῦσα, κ' ἐχτυποῦσα
μὰ δὲν ἔβλεπα ν' ἀνοίγῃ!

Κι' ὅταν ἀνοίγε στὸ τέλος μοναχὰ μιὰ χαρμαῖδα,
μ' ἐρωτάγανε χωριάτης μήπως εἶμαι ἀπ' τὴ Λευκάδα.

Κι' ἅμα ἀκούγανε ποῖός εἶμαι κ' ἔγλεπαν τὴνμπουραζάνα
ἐβαροῦγαν τὴν καμπάνα

κ' ἐφωναζαν ἀπὸ πάνω — Μήπως θέλετε τὸν Κύριο;

εἶνε στὸ Χρηματιστήριον

— Τὸν ἀφέντη μὴ ζητᾶτε!

νὰ γυρίσητε κοιμᾶται.

Κι' ὅταν ἔσωσα κ' ἐμπήκα

στὸ γραφεῖο σου σ' εὐρῆκα,

Μὰ δὲν γνώρισες ποῖός εἶμαι κ' οὔτε μῶδωκες νὰκάτσω.

οὔτε ἐρώτησες τί θέλω,

μόνο ἐπῆρες τὸ καπέλο

κ' ἐφυγες νὰ πᾶς σουλάτσο!

Τι γελάς καλέ μου ἀφέντη, κι' ὅλο μοῦ χτυπᾶς τὴν πλάτη;
μ' ἐθυμήθηκες ἐφέτος;

Ὁ ἀφέντης. — Ἀκουσε μωρὲ χωριάτη:

Λὲς κ' ἐκεῖνο πῶχεις κάμη τοῦ πατέρα μου ξεχάνω;

ὅλα θὰ μοῦ τὰ πλερώσης τώρα μὲ τὸ παραπάνω.

Ξέρεις πῶς αὐτὸν τὸν τόπο μέσα μου τὸν ἔχω ὁλόρτο;

Καὶ δὲν ἔγνωίωσες ἀκόμα γιατί σῶφκισα τὸ πόρτο

καὶ δὲν βλέπεις τί θὰ πάθῃς;

ἀκουσέ με νὰ τὸ μάθῃς.

Ο ΛΙΜΕΝΑΣ

Ὁδῶρ. — Εἶδες τὸ μεγάλο ἀντάκι ποῦ πλερώνεις γιὰ ν' ἀνοίξω;

ἐκεῖ μέσα θὰ σὲ θάψω! Ἐκεῖ μέσα θὰ σὲ πνίξω!

Τῶξερ, μωρὲ χωριάτη, ποῦταν ἔργον ἔθνικόν,

ἀλλὰ τῶρριζα κ' ἐκεῖνο στὴν καμποῦρα τὴ δική σου

γιὰ νὰ πάρω τὸ ψωμί σου

νὰ σ' ἀφήσω νησιτικό.

Πέντε μελιτύνια ἀκέρη

θὰ σοῦ βγάλω ἀπὸ τὸ χέρι

γιὰ νὰ φτιάσω τὸ λιμένα

δίχως ὄφελος κανέναν!

Δὲν τὸν ἤθελα μικρόνε κ' ἐκαὶδὲ χιλιάδες νᾶλη

πῶσκούζε τὸ κόμμα τᾶλλο,

Ἀλλὰ σῶβαλα τὸ φόρο παίηρο, χῶριαιε στὴ ρέχη

καὶ τὸν ἔκαμα μεγάλο.

Μὰ θὰ μποῦνε κι' ἄλλοι φόροι

ὅταν ὁ παρὰς δὲν φτιάσῃ,

κι' ὁ χωριάτης μὲ τὸ ζῶρι

θὰ πλερώσῃ καὶ θὰ σκάσῃ!

γιατὶ θέλω τὸ λιμάνι

ὡς τὰ σπῆτια μου νὰ φτιάγῃ.

Γιατὶ θέλω νὰ σοῦ πέρνω τὸ κρασί σου καὶ τὸ στᾶρι

καὶ νὰ τρέφω τὸν καθένα μασκαρὰ καὶ κατεργάρη.

Γιατὶ θέλω νὰ πλερώγῃς

καὶ ποῖέ σου νὰ μὴ σώγῃς!

Ο ΦΟΡΟΣ

Ὁ ἀφέντης. Γι' αὐτὸ σῶβαλα στὴ πλάτη

καὶ τὸν ἄλλον τὸ φόρο

τὸ μεγάλο στὸ κρασί,

γιὰ νὰ μὴν μπορῇς χωριάτη

νὰ μοῦ κάνῃς τὸ δετόρο,

κι' ἀπ' τὴ κάθε σου βαρέλα νὰ σοῦ πέρνω τὴ μισή!

ΤΟ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΜΑ

Ὁ ἀφέντης. Μὴ δὲν ἔτρεξα χωριάτη καὶ τὸ νόμο νὰ ψηφίσω

ὅταν πῆραν τὴ σταφίδα νὰ τὴν κάμουν σταφιδίσο;

Ὁ χωρ. — Μέσα κ' εἶς στὴν Ἐταιρεία λέν πῶς ἤσθυνα κ' ἐσὺ

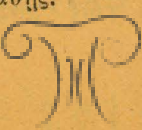
ὅπου πῆρε τὴ σταφίδα καὶ τὴν ἔκαμε κρασί

κ' ἐνῶ πρῶτα τὰ κρασὰ μας εἶχαν εἴκοσι δραχμὲς,

ἀπὸ τότε καὶ γιὰ τὴν αἰσίδα ἔπρεπε νὰ τιμῇ!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ο ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ

“Ο αφέν. Τὸν καιρὸ ποῦ τὸ κρασί σας δὲν ἐδιάβαινε τὲς ἐξῆς
κι’ ὅλοι σας ἀπελπισμένοι στοὺς Κορφοὺς εἶχατε τρέξει
νὰ πουλήσετε μιὰ στάλα,
γίνηκαν κατὰ μέγαρα!

Κ’ ἔβαλεν ὁ Θεοτόκης (φίλος μου!) τὸν ἀστυνόμο
μιὰ διάταξι νὰ βγάλη ἐναντία πρὸς τὸ Νόμο·
κ’ ἐβρεθῆκαν τὰ κρασιά σας πῶς δὲν εἶν’ ἀπὸ σταφύλια,
κ’ εἶπαν πῶς ἔχουν ὕψον ἓνα μερδικὸ στὰ χίλια!
καὶ σ’ ἀπέκλεισαν χωριάτη!

“Ο χωριάτης. — Ἀφεντάκι μου σπολάτη!

Η ΤΡΑΠΕΖΑ

“Ο αφέν. — Μὰ δὲν ἐνοιωσες ἀκόμα γιατί Τράπεζα σοῦ φέρνω;
Γιατὶ θέλω νὰ σὲ δέσω κι’ ἀπ’ τὴ μύτη νὰ σὲ σέρνω.
Γιατὶ θέλω νὰ νοικιάσω τὸ μεγάλο μου τὸ σπῆτι
γιατὶ θέλω νὰ φτωχήνης, παληοχώριατε, ψωρίτη!

ΤΑ ΝΟΙΚΙΑ

“Ο αφέν. Ἀκουσε, μωρὲ χωριάτη, πόσα νοίκια τώρα πέρνω
ἀπ’ τὸ δόλιο τὸ Κουβέρονο:

Πρῶτον ἀπ’ τὸν ἀστυνόμο, δεῦτερ’ ἀπ’ τὸν Τραπεζίτη,
τρίτον ἀπὸ τὸν Τελώνη, πῶχουνε δικό μου σπῆτι.

Τέταρτον ἀπὸ τοὺς σταύλους, ποῦταν πρῶτα φυλακή,
καὶ τοὺς ἔχω νοικιασμένους γιὰ τὴ χωροφυλακή.

Πέμπτον ἀπ’ τὸ Τελωνεῖο πέρνω τὸ μεγάλο νοίκι
ἔκτον ἀπ’ τοῦ Τελωνείου τὴ μεγάλην ἀποθήκη.

Ἑβδομον ἀπὸ τὸ σπῆτι ποῦ τὴν Τράπεζα ἔχω φέρει,
ἄλλο ἀπὸ τὴ Μοιραρχία ποῦ καθέννας σας τὸ ξέρει.

Κ’ ἐννατον καὶ τελευταῖον ἀπ’ τὰ σπῆτια τὰ μεγάλα
πῶχω τὴν ἀστυνομία.

“Ο χωριάτης. — Μὴν ἀφέντη θέλεις κι’ ἄλλα!

ΤΑ ΣΚΟΛΕΙΑ

“Ο αφέντης. Μὰ δὲν ἔμαθες ἀκόμα τοῦ Συγγροῦ τὴ διαθήκη
παληοχώριατε, τσολλά;

Τόσα ἑκατομύρια σ’ ὅλη τὴν Ἑλλάδα ἔχει ἀφήκει
γιὰ νὰ γένουνε σχολεῖα.

Κ’ ἐνῶ τὰ φκίαισε τὸ Κράτος σ’ ὅλα τὰ τσοπανοχώρια,
ἓνα—δὺο σᾶς ἔχω κάμη μετὰ μεγάλη στενοχώρια.

Μὰ γιατί, θὰ νὰ μοῦ πῆτε;

Γιὰ νὰ μὴν ξεστραβωθῆτε!

«Πρέπει τὰ σκολεῖα νὰ κλείσω!» εἶπα· καὶ δὲν ἄργησα·

Τῆς Καρυᾶς τὸ Σκολαρχεῖο μὴ δὲν ἐκατάργησα;

Μὰ καὶ τᾶλλο τ’ αἶ — Πέτρου τὰ φηκα χωρὶς δασκάλους.

Δὲ συμφέρει τοὺς χωριάτες νὰ τοὺς κάμουμε μεγάλους.

Ἐγὼ θέλω τὸ χωριάτη ταπεινὸ κι’ ἀγράμματο,

νὰ δουλεύῃ πεινασμένος γιὰ τὸ μεροκάματο.

“Οχι νᾶρχεται ἐδῶ κάτω

εὐρωπαϊκὰ νὰ βάνη

καὶ νὰ βλέπης ἀποκάτω

τὸ σκαφτιὰ καὶ τὸν τσοπάνη!

Η ΛΣΦΑΛΕΙΑ

“Ο αφ. Παληοχώριατε ὅταν βγαίνω βουλευτὴς ἐγὼ δὲν εἶδες
πῶς γεμίζει μετὰ φονεῖαδες τὸ νησί καὶ νταλματζήδες;

Καὶ δὲν ἐνοιωσες ἀκόμα γιατί σ’ ἄφηκα τὸν κλέφτη

νὰ σ’ ἀδράξῃ τὸ ψωμί σου, στὸ κοπάδι σου νὰ πέφτῃ

νὰ σοῦ δέρῃ τὴ γυναῖκα, τὴν κοπέλλα νὰ σοῦ πάρῃ,

Καὶ δὲν ἐνοιωσες ἀκόμα πῶς σὲ θέλω διακονιάρη,

δοῦλον, ἐξευτελισμένον, χωρὶς σπῆτι καὶ τιμὴ,

τίποτε νὰ μὴν δοῖς, νὰ λιμάξῃς τὸ ψωμί;

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

“Ο χ. Πές μ’ ἀφέντη γιὰ νὰ ξέρω, κι’ ὅλα τᾶλλα ἄς πᾶν ἁμόντε
ὑποστήριξες ἀλήθεια τὴν Κυβέρνησι τοῦ Κόντε;

“Ο αφέντης. — Ὑποστήριξα χωριάτη, τὴν Κυβέρνησι ἐκείνη

ποῦ δὲν σᾶφρησε θρησκεία, Σύνταγμα, Δικαιοσύνη!

τὴν Κυβέρνησι ἐκείνη ποῦ τοὺς φόρους σᾶχει βάλει

ποῦ φάληρησε τὸ Κράτος κ’ ἔζησε μετὰ τὴ σπατάλη!

Τὴν Κυβέρνησιν ἐκείνη πῶφαγεν ἑκατομύρια

δοῦ ποῦ πῆρε Μεταλλεῖα κ’ ἔγδυσε τὰ Μοναστήρια!

Ποῦ τὸ Σύνταγμα χωριάτη τὸ κατάντησε κουρέλια,

δοῦ ποῦ πέρουσι ποῦ πῆρε νὰ χαλάσῃ τὰ Βαγγέλια,

κ’ ἐκείνους ποῦ σ’ τὴν Ἀθήνα δὲν ἀφήσαν νὰ τὸ κάμῃ,

τοὺς σκοτώσανε χωριάτη κ’ αἷμα ἐχύθηκε ποτάμι!

ΤΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

“Ο χωρ. Προσκυνῶ ἀφέντη. Τώρα ποῦ μοῦ τᾶπες ὅλ’ αὐτὰ,
πάω νὰ τὰ διαλαλήσω καὶ θὰ ἰδῇς τὴν δεκαφτιά.

ΚΑΤΩ ΟΙ ΦΑΥΛΟΙ

Ἐγράψαμε στὸ προηγούμενο
φύλλο τῆς «Σάλπιγγος» τῆς ἀ-
ληθινῆς, τὰ ἐξῆς, ἀποτεινόμε-
νος στοὺς ὑποψηφίους τοῦ Θεο-
τοκικοῦ συνδυασμοῦ καὶ ἰδίως
εἰς ἓνα ἐξ αὐτῶν: «Ὅ, τι ἔχετε νὰ
πῆτε, εἰπέτε το δημοσίᾳ καὶ
μετὰ τὴν ὑπογραφή σας. Ἡ συκο-
φαντία εἶνε ἀτιμία, αἰσχρότης,
ποταπότης. Ὅπως ἐπίσης ἡ μά-
σκα εἶναι ἀνανδρία.»

Ἀλλὰ τί περιμένει κανεὶς ἀ-
πὸ ἀνθρώπους ποῦ πάντοτε ὡς
μέσον γιὰ ν’ ἀποκτήσουν κοινω-
νικὴ θέσι, εἶχον τὴν συκοφαν-
τία, τὴν ψευτιά καὶ τὴν ἀρπαγὴ;
Μὲ τὸ χρέμα ποῦ ἀπέκτησαν
δοῦντες τὸν ἴδρωτα τοῦ λαοῦ
ἐξαγόρασαν μίαν ἐφημερίδα, ὅ-

στερα ἀπὸ πολὺ ἡμέρα παζαρεύ-
ματα, καὶ μετὰ αὐτὴν συκοφαντοῦν
καὶ βρίζουν. Ἀγόρασαν ἀκόμα
καὶ τὸν τέως τυπογράφου μου, τὸ
Μένιο τὸν καυμένον, ὁ ὁποῖος
χωρὶς κανένα δικαίωμα μοῦ
ἔκλεψε καὶ τοὺς πούλησε τὸν τί-
τλο τῆς «Σάλπιγγος», ἐμπορεύ-
ονται δηλαδὴ τὴ ξένη φτώχεια
καὶ νομίζοντες πῶς ὅλα ἀγορά-
ζονται καὶ πουλιῶνται σ’ αὐτὸν
τὸν τόπο, ἐκαυχνοῦντο ὅταν
εἶδαν τὴ μεγάλη διαδήλωσι τοῦ
κ. Ζαβιτσάνου, ἡ ὁποία τοὺς
ἐκούνησε, πῶς «οἱ περιδρότε-
ροι ἀπ’ αὐτοὺς ποῦ ἀκλουθᾶνε
θ’ ἀγορασθοῦνε μετὰ σκαρτόττα.»
Γράφουν λοιπὸν ἄρθρα ἀντι-
πρόγραφα μετὰ τὰ ὁποῖα θέλουν

νὰ κατηγορήσουν ἐκείνους ποῦ
δὲν ἔπρεπε νὰ τολμοῦν οὔτε νὰ
κυτᾶζουν. Τοὺς τιμίους δηλα-
δὴ ἀντιπροσώπους τῆς πολιτι-
κῆς δηλαδὴ ποῦ ἔθαψεν αὐ-
τοὺς, τοὺς σημερινοὺς βρυκό-
λακας, καὶ ἔσωσεν ὁλόκληρο
τὸν Ἑλληνισμό.

Δὲν θὰ κάμω τὸν κόπο νὰ ἀ-
ναγέσω τῆς ψευτιᾶς μετὰ τῆς ὁ-
ποίας κατηγοροῦν οἱ λυμεῶνες
αὐτοὶ τῆς κοινωνίας, τοὺς φι-
λελευθέρους. Τοὺς τὰ εἶπαμε
αὐτὰ τόσες φορὲς, ὥστε εἶνε
περιττὸ νὰ χτυπάμε στὰ χαμέ-
να τοὺς ἀναισθητοὺς. Θ’ ἀσχο-
λῶ ὁ δὲ ὁμοῦ εἰς ἓνα φύλλο. Ἐ-
σκαρτάω ὅσο μπορῶ κατὰ τὴν
τὸ πολιτικὸ καὶ κοινωνικὸν τοὺς

πρόγραμμα με όλη τη συχαμένη μορφή του, γιατί επί τέλους πρέπει να μάθεις λαέ, όσα ξέρεις και όσα δέν ξέρεις, άφού πρόκειται ν' άποφασίσθης με την ψήφο σου για την έθνική και κοινωνική σου υπόστασι.

Οί υποψήφιοι του Θεοτοκικού συνδυασμού του Νομού Κερκύρας, του μόνου δηλαδή συνδυασμού του Θεοτόκη σ' όλη την Ελλάδα, δέν είναι παρά όπαδοί του μαύρου και τρομερού εκείνου παρελθόντος που έχαντάκωσε όλόκληρο τό Πανελλήνιο και τό όποϊον σ'ν, λαέ, κατ' επανάληψιν με τη φιλελεύθερη ψήφο σου κατεδίκασες και δια τό όποϊον παρελθόν ό Έλληνικός λαός άπαίτησε την κρρατόμνησι των σημερινών βρυκολάκων οί όποϊοι την γλυτώσανε με τό έλεος του Βενιζέλου. Καί ένώ βρέθηκε αυτός και τους λυπήθηκε, και δέν τους κρέμασε, ένώ μπορούσε και έπρεπε να τό κάμη, άντι να κάτσουν ήσυχοι και να τον εύλογούν, άπ' έναντίας παρουσιάζονται σήμερα τά άφορεσμένα ψοφίμια και ζητούν να θάψουν τους ζωντανούς. Καί πότε; Σήμερα που ή Ελλάδα γιγάντωσε χάρις στον Γίγαντα εκείνον που τους έθαψε.

Άλλ' αυτούς ξέρεις σ'ν, λαέ, πώς θα τους διγυρίσης. Πρόκειται τώρα για ένα άλλο υποκείμενο της εκλογής που έρχεται, για τον υποψήφιο Τασσάκη Σκιαδαρέση. Αυτός ανέλαβε να διευθύνη την εκλογή του κόμματός των στη Λευκάδα και γι' αυτό σ' άσχοληθούμε ξεχωριστά με αυτόν, έπειδή τον άλλο Λευκαδίτη υποψόφιο του Θεοτοκικού κόμματος, τον έχει κάμει μηδενικό πλέον αυτός ό ίδιος ό Σκιαδαρέσης και δέν τον μεταχειρίζεται για τίποτε άλλο παρά μονάχα για κουτόχορτο που τό τρώνε οί καλόπιστοι φίλοι του, και κάνουνε μ' αυτόν τον τρόπο πλάτες στο Σκιαδαρέση για να μαζέψη τά απομεινάρια του κόμματός των

και έτσι να γίνει ό κληρονόμος του άλλοτε μεγάλου Βαλαωριτιανού κόμματος, όπως είπε και ένα άρχοντόπουλο (να τό κάμη ό Θεός.)

Γι' αυτό λοιπόν ό,τι μās παρούσιάζεται της ημέρας αυταίς, ως προεκλογική ενέργεια των Θεοτοκικών προέρχεται αποκλειστικά και μόνον άπ' αυτόν.

Τι είναι, λοιπόν, αυτό τό υποκείμενο; Μα τον Θεό, τό ξέρομε όλοι: Άναστάσιος Σκιαδαρέσης, αδελφός Περικλέους κ. λ. π.

Ποία είναι ή ιδιωτική του δρασί; Ποιητής, που έγραψε μέσα σ' άλλα και δύο ποιήματα από τά όποια τό μεν ένα έβριζε την Πατρίδα του, τό δε άλλο έκοροΐδευε τη πολιτική του Θεοτόκη και του Βαλαωρίτη και έβριζε μάλιστα και τους μακαρίταις Νάνο και Ξενοφώντα Βαλαωρίτη ότι ζούσαν από τά νοίκια που παίρνανε άπ' τό κουβέρνο για τά σπήτια που είχανε Άστυνομία, Τράπεζα, Τελωνείο, αποθήκες κ. λ. π. Τώρα του άρέσει ή πολιτική αυτή που τόσο καλά ξέρει. (Τό ποίημα αυτό φθάνει για να τον πάρη ό λαός με τό σκουπόξυλο.

Τοκιστής και ξεσπιτωτής που έγδυσσε τόσον κοσμάκη, και όποιος δέν τό ξέρει ά; ρωτήση τους Δρυμονιώτες, που ραγίζεται κάθε μέρα ή καρδιά τους με τό να βλέπουν τά έρείπια του σπητιού του χωριανού τους Χαράλαμπου Γράβα τον όποϊον ξεσπίτωσε ό Σκιαδαρέσης για τό τίποτε, και τόσους άλλους που έλαψαν έρημοι μέσα στους πέντε δρόμους εξ αίτίας του, Ψευτάρχοντας ταλλαράς, από εκείνους που άφού αποχτήσανε περιουσία με πολλούς τρόπους, έβαλαν τό ένα πόδι άπάνου σ' άλλο και καρφί τους καίεται, είτε ό κοσμάκης που γδύσανε πεινάει, είτε έπιστρατεύεις και πόλεμοι γίνονται (ό Περικλής έφύλαγε τό γιοφύρι της Άρτας) είτε σεισμοί, είτε βούλιαξε ή Λευκάδα όλη. Εϊδате ποτέ στη ζωή σας, πριν άπ' της έλογες, σπήτι Σκιαδαρεσείο άνοιχτό και φωτισμένο; Τό είδате κανένα Σάρβατο

να δώση έστω και δύο-τρία δίλεφτα; Έδωκε τώρα με τό σεισμό, ή σε καμμιά άλλη δυστυχία, έστω και μιá ψωροδραχμή;

Κάποτε που τον ρώτησαν γιατί κάθεται μέσα στο παλάτι του και σπάνια βγαίνει, απήντησε πως όταν τον βλέπη ό λαός συχνά, παίρνει θάρρος μαζί του. Ποιός; Ό Τασσάκης ό αδερφός του Περικλή κ. λ. π.

Αυτά και άλλα έχει ή ιδιωτική του ζωή και άς μη τά γράψω όλα.

Άμ' ή πολιτική του; Βγήκε μιá φορά βουλευτής Βενιζελικός (γιατί τότε καλός και άγιος και μέγας ό Βενιζέλος.)

Τι ήταν ή πρώτη του κουβέντα στη Βουλή; Ένας λόγος για να δοθ' ή χάρι στον Καρά και ζήτω ή ληστεία!

Δεύτερη κουβέντα για να γίνει εταιρεία κλεψιάς και άρπαξιάς κορallίων στην όποία δύο—τρεις άπ' έδω, κομματάρχαι του, είχαν χώσει την ούρά τους και ό αδερφός του ό Περικλής μυρίζοντανε Προεδρικό, και ζήτω ή κουτάλα! (Σ' αυτή την υπόθεσι έβαλε χέρι ή Δικαιοσύνη) τρίτη, κουβέντα του να χαλάση τό Ταμείον Άμύνης Οίνοπαραγωγής Λευκάδος με τη πρόφασι πως θα καταργήση τον λίγο φόρο που χρησιμεύει για κεφάλαιο του Ταμείου και δόλωμα που ψαρεύει 20 000 δραχμές τό χρόνο από τό κράτος υπέρ του οίνοπαραγωγού, (έν και ό Σκιαδαρέσης δέν τό ξέρει γιατί τό χρόνο που ήταν βουλευτής μονάχα 1250 δραχμές έβγαλε από τό Κράτος για τό Ταμείο αυτό.

Άλλη του κουβέντα υπέρ καταργήσεως του προνομίου που είχε πτύχει ό κ. Φίλιππας για τό κονιάκι που γίνεται από σταφύλι και αυτός κατάφερε να τό χαλάση. Άλλη του παρόμοια για να μη γίνει ή μελέτη του δρόμου Έξανθείας—Κομηλιού. Άλλη, για να μη ψηφισθ' όριστικός ό νόμος του κάρτο—μένο με τό τό πρόσχημα πως αυτός άργότερα θα τον τελείωνε (καίτοι δέν άφησε ό κ. Μανωλιτόης να του περάση.)

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

3013740741

ΥΠΟΤΕΛΗ ΟΣΕΣ ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΠΙΣΤΕΥΤΕΣ

ΥΟΙΚΙΩΤΑΠ .Π ΗΤΟΛΛΥΣ

Καὶ μὲ ὅλες αὐτὲς τῆς κουβεντούλες, ζήτω ὁ θάνατος τοῦ χωριάτη.

Καὶ τώρα ποιά πολιτική θ' ἀκολουθήσῃ; Φυσικὰ σὰ Θεοτοκικὸς τὴν πολιτική τοῦ Κόντε ὅπως τὴ λέγει ὁ ἴδιος; παραπάνω στὴ σάτυρά του.

Κι' αὐτὸ ἀποδεικνύεται κι' ἀπ' τὴν κουβέντα ποὺ ἔκαμε στὸ Γιάννη Λιβιτσάνο ἀπ' τοὺς Σφακιώτες· ὅτι δηλαδή πρέπει νὰ χαλάσῃ ὁ νόμος τοῦ κάρτο—μένο, τοῦ ἀκατασχέτου τῶν ἐπίπλων κ. λ. π. γιὰ νὰ βρίσκῃ τάχα ὁ χωριάτης δάνεια καὶ ζήτω ἡ τοκογλυφία! Δὲν λέει ὅμως ὅτι τώρα ὁ χωριάτης θὰ βρίσκῃ δάνεια σχεδὸν ἄτοκα καὶ θειάφι καὶ χαλκὸ καὶ στάρι μὲ πίστωση στὸ Ταμεῖο τῆς Οἰνοπαραγωγῆς καὶ ἔτσι γλυτώνει ἀπὸ τοὺς τοκογλύφους.

Ἀλλὰ μήπω; δὲν βλέπομε μέσα στοὺς λίγους τοῦ φίλους καὶ μερικοὺς ξεσκολίτες τῆς φυλακῆς καὶ νταραβεριτζήδες τῆς Εἰσαγγελίας καὶ ἄλλους μὲ ψηλὰ κολλάρια ποὺ ἀνατραφήκανε καὶ ζήσανε μὲ κοντάλα καὶ ἀργομισθίες δουλεύοντας ἓνα κόμμα, καὶ τώρα τρέξανε κεὶ ποὺ μυριστήκανε φοφίμι καὶ τὸν δουλεύουν παίρνοντας τὸ ζουμί τους κατὰ φλυτ'ανάκια;

Αὐτὰ καὶ ἄλλα θὰ προσπαθήσῃ νὰ καταφέρῃ μὲ τὴν πολιτική, κι' ἄς μὴ τὰ γράφω ὅλα.

Ἀλλὰ τί μέσα μεταχειρίζεται γιὰ νὰ πάρῃ ψήφους; Ραδιουργίες, συκοφαντίες, ψευτιὲς καὶ τόσα ἄλλα.

Λέει, ἐπὶ παραδείγματι πῶς ἐνέργησε νὰ ἀργήσῃ ἡ λειτουργία τοῦ Ταμεῖου τῆς Οἰνοπαραγωγῆς; μὲ τὰ μέσα φυσικὰ ποὺ ξέρει αὐτὸς, γιὰ νὰ μὴ φάῃ, τάχα, τὰ χρήματα τοῦ Ταμεῖου, τὸ κόμμα μας.

Καὶ μεῖς σοῦ ἀπαντοῦμε, Τασσόκη, πῶς δὲν πάσχουμε ἀπὸ ἀρρώστεια κλεπτομανίας.

Δὲν ἐπλαστογραφήσαμε δικαστικὲς ἀποφάσεις γιὰ νὰ φάμε κανένα Μοναστήρι. Δὲν ἐκάνουμε ψεύτικους ὅρκους γιὰ νὰ φάμε ξένα χρήματα. Δὲν ἐκλέψαμε ποτὲ τὸ λάδι τοῦ χωριάτη μὲ κανένα μέτρο ἀπὸ κείνα ποὺ παίρνουν 18 καρτοῦτσα. Δὲν ἐκάνουμε ποτὲ ἐταιρεῖες ληστροικῶν καὶ διαρρηκτικῶν ἐπιχειρήσεων. Δὲν ἐτοκο-

γλυφήσαμε ποτὲ, ἀλλὰ μᾶς ἔφαγαν οἱ τοκογλύφοι. Δὲν ἐφάγαμε καμμία μίσθωσι τῆς Ὁδηγήτριας.

Αὐτοὶ ζητοῦν μὲ ψευτιὲς, συκοφαντίες καὶ τὰ παραδάκια τους, νὰ σοῦ ἀρπάξουν τὸν ψῆφο σου, λαέ! Ἀλλὰ σὺ γνωρίζεις καὶ τοὺς μὲν καὶ τοὺς δὲ. Ξέρεις τί ἦταν ἡ φαυλοκρατία καὶ τί εἶνε οἱ σημερινοὶ τῆς ἀντιπροσώποι παληοὶ καὶ καινοῦργοι.

Καὶ μεθαύριο, τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως, θὰ τοῦ πῆς μὲ τὸν ψῆφο σου.

— Μακρὰ ἀπὸ μένα καταραμένοι! Στὸ πῦρ τὸ αἰώνιό μὲ τὸ διάβολο καὶ τὰ κοπέλια του! Ἐπείνασα, γιὰτὶ μοῦ φάγατε τὸ ψωμί μου, ἐδίψασα γιὰτὶ μοῦ ρουφήξατε τὸ αἷμα μου, ξένος ἤμουνα πρὶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς γιὰ σᾶς· γυμνὸς εἶμαι γιὰτὶ σεῖς μὲ ἐγδύσατε μὲ τοὺς κλητῆρες σας, ἀρρωστος καὶ στὴ φυλακὴ ὅπου σεῖς μὲ βάλατε μὲ τὴν ὑποστήριξι τοῦ ἐγκλήματος; κι' ἀφοῦ μὲ παρατήσατε, ἤρθατε τώρα νὰ μοῦ κάμντε τὰ ἴδια καὶ χειρότερα.

Καὶ τότε αὐτοὶ μὲν θὰ ξαναγουρίσουν στὴ Κόλαση ποὺ τοὺς πέταξε, κι' ὁ λαὸς σὲ ζωὴ ἀνθρωπινή.

Ἡ μέρα αὕτη, λαέ, εἶνε ἡ 31 τοῦ Μαγιοῦ.

ΣΥΝΤΟΜΑ

Ὁ Σκιαδαρέτης ἔχει διαδόσει μιὰ ἄλλη συκοφαντία. Ὅτι δηλαδή τότε ποὺ ἦταν βουλευτὴς ἐπρόκειτο νὰ κάμῃ σύμβουλι μὲ τὴν Ἑταιρίαν Οἴνων καὶ Οἰνοπνευμάτων γιὰ νὰ ἀγοράζῃ αὐτὴ τὸ Λευκαδίτικο κρασί πρὸς 1,20 τὸ βαρέλι καὶ ὅτι δὲν ἄρῃσε ὁ Πανάγος νὰ γίνῃ.

Ἀντὶ ἀπαντήσεως διαβάστε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα.

ΠΕΤΡΟΝ ΦΙΛΙΠΠΑΝ

Λευκάδα

Λυποῦμαι διὰ ἀποδιδεμένην ὑμῖν μορφήν, καθόσον οὐδέποτε ἐματαιώσατε σύμβουλιν ἀγορᾶς οἴνων Λευκάδος, ἀπ' ἐναντίας συνεχῶς παρεκαλοῦσατε νὰ προβαίνωμεν εἰς ἀγορὰς μὲ 5-σόν τὸ δυνατὸν ἀνωτέραν τιμήν.

Διευθυντῆς

Ἐπαμ. Χαρίλαος

* * *
Ὁ κ. Τάκης Καλκάνης, γυῖος τοῦ λαοφιλοῦς Συνταγματάρχου κ. Σωκράτη, μᾶς παρεκάλεσε νὰ διαφεύσωμε τὴν διάδοση ὅτι τὸν πατέρα του μετέθεσε ἀπὸ τὸ Σύνταγμα μᾶς ἡ πολιτική. Ὁ σεβαστὸς μας Συνταγματάρχης μετετέθη κατόπιν δηλώσεως ποὺ ἔκαμε ὁ ἴδιος ὅτι εἶνε ἐντόπιος καὶ σύμφωνος μὲ τὸ νόμο, δὲν μποροῦσε νὰ μείνῃ στὴ Λευκάδα. Ὅποιος ἀμφισβallest αἰς ρωτήσῃ τὸν υἱὸν του.

Σχασμὸς λοιπὸν συκοφάνται!

* * *
Γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀλυκῶν σᾶς πληροφοροῦμεν ὑπευθύνως μὲ τὰ ἑξῆς.

Κατὰ τὸ ἀρθρον 21 τῆς διακηρύξεως τῆς ἐργολαβίας «τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην πρὸς ἀποζημιώσιν τοῦ ἐργολάβου ἢ αὐξήσιν τῆς ἀμοιβῆς αὐτοῦ, ἐνεκα ζημίας αὐτοῦ ἐξ οἰσδῆποτε ἄλλης αἰτίας καὶ ἰδίως ἐκ θεομηνίας...»

Τὸ γεγονὸς ὅμως εἶνε ὅτι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἐπλήρωσε 9650 δρ. γιὰ ζημίας τάχα ποὺ ἔπαθον οἱ ἀλυκαὶ ἀπὸ τὸ σεισμὸ. Καὶ ἐκτὸς τοῦ ὅτι αἱ ἀλυκαὶ δὲν μποροῦσαν νὰ πάθουν ἀπὸ σεισμὸ, ὅπως ξέρομε ὅλοι ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπάθαιναν δὲν εἶχε ὑποχρέωσι τὸ Δημόσιον νὰ πληρώσῃ.

Γιὰτὶ λοιπὸν ἐπέταξε ἡ Κυβέρνησις 9650 δραχμῆς;

Τὰ χρήματα οὗτὰ δὲν εἶνε κελεποῦρι τοῦ ἐργολάβου;

Δὲν θὰ ἦταν καλότερα νὰ τὰ δώσουν στοὺς πραγματικοὺς πτωχοσεισμοπαθεῖς ποὺ πεινᾶνε;

Θὰ μοῦ πῆτε ὅμως πῶς ὁ ἐργολάβος οὗτὸς εἶνε κομματάρχης τους! Τότε ἰδοὺ ἡ 31 Μαΐου.

* * *
Παρακαλεῖσθε νὰ μᾶς ἀπαντήσητε μὲ τὴν ψῆφον σας στὸ ἑξῆς ἐρώτημα.

— Γιὰτὶ πέρυσιν τὴν Πρωτομαγίαν ἡ δύο δεσφες τοῦ . . . . τοῦ Σκιαδαρέτη ἐφυγαν τρομαγμέναι ἀπὸ τὸ σπῆτι του καὶ δὲν ξαναπατήσανε;

Ὅποιος δώσῃ τὴν καλλίτερη ἀπάντησι ἄς πᾶν νὰ πάρῃ ἓνα ζουμί ἀπὸ τὴν τρελὴν τοῦ Λεῖκα τῆς ἀνοικτῆς!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ